

НАРЕДБА за държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по специалността „Ветеринарна медицина“

Обн. - ДВ, бр. 9 от 02.02.2016 г., в сила от учебната 2016 - 2017 г.
Приета с ПМС № 17 на МС от 28.01.2016 г.

Чл. 1. (1) Висше образование по специалността „Ветеринарна медицина“ от професионално направление „Ветеринарна медицина“ на образователно-квалификационната степен „магистър“ с професионална квалификация „ветеринарен лекар“ се придобива във висши училища, които отговарят на изискванията на Закона за висшето образование и на наредбата.

(2) Формата на обучение е редовна.

Чл. 2. (1) Обучението по специалността „Ветеринарна медицина“ е с продължителност 11 семестъра, съответстващи на 5 и половина учебни години, с общ минимален хорариум 4340 часа, съответстващо на ниво 7 от Националната квалификационна рамка.

(2) Съгласно Наредба № 21 от 2004 г. за прилагане на Система за натрупване и трансфер на кредити във висшите училища се присъждат общо 360 кредита по Европейската система за трансфер на кредити (ECTS), от които 300 за аудиторна и извънаудиторна заетост за изучаваните дисциплини и 60 за преддипломен стаж и за дипломиране.

Чл. 3. (1) Приемането на студенти за обучение по специалността „Ветеринарна медицина“ се извършва чрез писмен конкурсен изпит по биология, който се провежда в рамките на кандидатстудентската сесия, или чрез оценката от държавен зрелостен изпит по биология от дипломата за средно образование.

(2) Конкурсните работи се оценяват по шестобалната система.

Чл. 4. (1) Обучението включва задължителни, избираеми и факултативни учебни дисциплини.

(2) Задължителните учебни дисциплини и минималният им хорариум са:

Дисциплини	Часове
1. Физика с основи на биофизиката	45 часа
2. Медицинска химия	60 часа
3. Зоология	30 часа
4. Медицинска ботаника	30 часа
5. Биостатистика	30 часа
6. Латински език	45 часа
7. Екология	30 часа
8. Анатомия на домашните животни (включително цитология, хистология и ембриология)	435 часа
9. Физиология на животните	150 часа
10. Биохимия	120 часа
11. Генетика и развъждане на животните	75 часа
12. Молекулярна биология	30 часа

Дисциплини	Часове
13. Животновъдство	90 часа
14. Хранене, агрономия и диететика	90 часа
15. Ветеринарна хигиена и технологии в животновъдството	60 часа
16. Етология, защита и хуманно отношение към животните	30 часа
17. Токсикология	45 часа
18. Микробиология	120 часа
19. Вирусология	60 часа
20. Имунология	45 часа
21. Патология (обща, функционална и специална)	240 часа
22. Фармакология и фармация	150 часа
23. Акушерство, репродукция и репродуктивни нарушения	120 часа
24. Епидемиология и превантивна ветеринарна медицина	60 часа
25. Паразитология (обща част)	25 часа
26. Инфекциозни болести	60 часа
27. Вътрешни незаразни болести	105 часа
28. Хирургия	90 часа
29. Анестезиология и спешна медицина	30 часа
30. Болести по продуктивните животни	300 часа
31. Болести по животните за компания	160 часа
32. Болести по еднокопитните животни	90 часа
33. Радиология	40 часа
34. Фармакотерапия	20 часа
35. Обществено ветеринарно дело и законодателство	45 часа
36. Съдебна ветеринарна медицина	30 часа
37. Професионална етика	15 часа
38. Пропедевтика с клинична лаборатория	120 часа
39. Икономика на животновъдството	30 часа
40. Хигиена, технология и контрол на храните	210 часа
41. Управление на стадното здраве	20 часа
42. Болести по пчели, риби и дивеч	60 часа
Общо:	3640 часа

(3) Висшите училища могат да включват в учебния план като задължителни учебни дисциплини и други освен посочените в ал. 2.

(4) Хорариумът на избираемите учебни дисциплини не може да надхвърля 10 на сто от общата аудиторна заетост по учебен план.

Чл. 5. (1) Лекционните курсове по задължителните учебни дисциплини и семестриалните изпити към тях се провеждат от хабилитирани в съответното професионално направление преподаватели.

(2) С решение на академичния съвет до 30 на сто от лекционните курсове и семестриалните изпити към тях по задължителните учебни дисциплини могат да бъдат възлагани на нехабилитирани преподаватели с образователна и научна степен „доктор“ или с научна степен „доктор на науките“ в съответното професионално направление.

(3) Не по-малко от 70 на сто от хабилитираните преподаватели по задължителните учебни дисциплини са на основен трудов договор във висшето училище.

Чл. 6. (1) Обучението включва и практическа подготовка с общ хорариум 700 часа, която се осъществява, както следва:

1. практика по животновъдство - до седми семестър с продължителност не по-малко от 2 седмици - 60 часа;

2. клиничен стаж след осми семестър с продължителност не по-малко от 4 седмици - 160 часа;

3. преддипломен стаж след приключване на десети семестър - 12 седмици - 480 часа.

(2) Практическата подготовка на студентите се организира от висшето училище и се провежда в самостоятелно обособени университетски клиники и лаборатории, учебно-опитни стопанства, структурите на Българската агенция по безопасност на храните, в частни ветеринарномедицински клиники и амбулатории и предприятия за добив, преработка, съхранение и търговия със суровини и храни от животински произход и се осигурява чрез сътрудничеството между висшето училище и Българската агенция за безопасност на храните.

Чл. 7. (1) Обучението завършва с държавни изпити, които се провеждат в две групи дисциплини:

1. вътрешни незаразни болести, хирургия, анестезиология и радиология, акушерство, репродукция и репродуктивни нарушения;

2. хигиена, технология и контрол на храните, инфекциозни болести и паразитология.

(2) Висшите училища могат да включват и други задължителни учебни дисциплини, по които да се полагат държавни изпити.

(3) Всеки държавен изпит се полага пред държавна изпитна комисия, включваща най-малко по един хабилитиран преподавател от посочените в ал. 1 дисциплини. В комисията могат да бъдат включени и външни за висшето училище лица.

(4) Съставът на всяка изпитна комисия се определя със заповед на ректора на висшето училище.

Чл. 8. (1) Студентите, изпълнили задълженията си по учебния план, в който са отразени изискванията на наредбата, получават диплома за висше образование на образователно-квалификационната степен „магистър“ и професионална квалификация „ветеринарен лекар“.

(2) Лицата, получили диплома за висше образование по специалността „Ветеринарна медицина“ и професионална квалификация „ветеринарен лекар“, могат да упражняват ветеринарномедицинска професия при условията и по реда на Закона за ветеринарномедицинската дейност.

(3) Прилагането на наредбата гарантира, че завършилият специалист придобива необходимите знания, умения и компетентности по Националната квалификационна рамка и по Директива 2005/36/ЕО

на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ, L 55, 30.09.2005 г.) и Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. за изменение на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации и на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) (ОВ, L 354, 28.12.2013 г.).

(4) Чрез обучението по „Ветеринарна медицина“ се добиват:

1. знания за:

а) анатомия и физиология на здрави животни, тяхното отглеждане, възпроизводство и хигиена;

б) хранене и технологии, свързани с производство на храни за нуждите на животните;

в) поведение и физиологични нужди на животните;

г) обща и специална патология на животните;

2. умения за:

а) установяване причините, характера, развитието, диагностиката и лечението на болестите по животните, включително и безболезнена смърт;

б) диференциране на болестите при животните;

в) оценка на риска относно възможности за предаване на болести от животни на човек;

3. компетентности за:

а) превантивна медицина, свързана с проучвания, анализ и сертифициране;

б) хигиена, технологии и контрол на добиване, производство, съхраняване и реализация на храни от животински произход за човешка консумация, включително способности за разбиране и разясняване на добрите практики в това отношение;

в) отговорно и разумно използване на ветеринарни лекарствени продукти с цел лечение на животни и гарантиране безопасността на хранителната верига и опазване на околната среда.

Допълнителна разпоредба

§ 1. Наредбата въвежда изискванията на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации и транспонира Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. за изменение на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации и на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Студентите, които през учебната 2016 - 2017 година са в четвърти, пети и шести курс, продължават обучението си и се дипломират по учебните планове, действащи преди влизането в сила на тази наредба.

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 9, ал. 3, т. 5 от Закона за висшето образование и влиза в сила от учебната 2016 - 2017 година.